

UDK 016:929Škunca, S.
316.73:272-789.32(497.5)“19/20”
<https://doi.org/10.53745/ccp.46.90.8>

Stručni rad

Primljeno: 18. ožujka 2022.

Prihvaćeno za objavljivanje: 16. svibnja 2022.

DR. SC. FRA STANKO (JOSIP) ŠKUNCA, OFM SKICA ZA BIOBIBLIOGRAFIJU

Elvis ORBANIĆ

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Zavod za povijesne i društvene znanosti HAZU u Rijeci
Područna jedinica u Puli
Prolaz kod kazališta 2, 52 100 Pula
eorbanic@hazu.hr

Ovaj je članak nastao povodom 85. rođendana dr. sc. Stanka Škunce (rođen 1937.) i donosi osnovne informacije glede njegova životnog i profesionalnog puta. Škuncina aktivnost u dosadašnjem radu bila je usmjerena, osim u redovničko-pastoralnoj dimenziji kao člana Reda male braće sv. Franje, ujedno na autorskom polju kao klasičnog filologa, povjesničara i publicista. Sastavni dio članka je kratak osvrt na Škuncine monografske publikacije, a potom se donosi popis njegovih izabranih objavljenih radova u razdoblju od 1971. do 2021. godine.

KLJUČNE RIJEČI: *Stanko Josip Škunca, bibliografija, povijest, franjevci, Dalmacija, Istra.*

1. Životopis

Dr. sc. fra Stanko (Josip) Škunca, OFM, rođen je 17. prosinca 1937. godine u Novalji od oca Jurja i majke Rože r. Šanko. U Novalji je završio četverogodišnju osnovnu školu. Potom je kao franjevački kandidat u Zadru pohađao šest razreda na Nadbiskupijskoj klasičnoj gimnaziji (1949. – 1955.). Ušao je u franjevački red s godinom novicijata na Košljunu kod Punta na Krku (1955./1956.). Gimnaziju (7. i 8. razred) nastavio je pohađati u Pazinskom sjemeništu (1956./1957. godine). Uslijedile su dvije godine služenja vojnog roka. Po odsluženju obveznog vojnog roka zaključio je srednjoškolsko obrazovanje, maturiravši također u Pazinu. Fra Škunca rado i sa zahvalnošću napominje da su u Zadru i Pazinu bili »vrhunski profesori i pedagozi«.

Studij teologije upisao je 1959. godine i pohađao ga na Bogoslovnom fakultetu u Zagrebu.

Kako je 1961. godine otvorena Visoka bogoslovna škola u Zadru, studenti s Primorja ondje su nastavili studij teologije. Tako je bilo i s fra Šuncom, koji je tamo položio sve ispite 1964. godine. Potom se vratio na Bogoslovni fakultet u Zagrebu, gdje je položio još neke dopunske predmete. Diplomirao je s radom naslova »Marksizam i kršćanstvo« u lipnju 1965. godine s vrlo dobrim uspjehom.

Za đakona je zaređen 30. ožujka 1963. godine u Zadru, a za prezbitera 30. ožujka 1964. godine po rukama nadbiskupa Mate Granića. Mladu misu na staroslavenskom jeziku slavio je 12. travnja 1964. godine u svome rodnom mjestu Novalji na otoku Pagu.

S obzirom na to da je od poglavara bio određen nastaviti obrazovanje studijem klasične filologije, pripremao je prijemne ispite za Filozofski fakultet u Zagrebu. No baš te 1965. godine kad je završavao Drugi vatikanski koncil otvarao se u Rimu Pontificium institutum altioris latinitatis pri Saleziani (Università Pontificia Salesiana). I za taj upis trebalo je polagati prijamni ispit. O ozbiljnosti kojom se pristupalo postupku upisa pripovijedao nam je sam fra Škunca, kazavši da su za prijamni ispit kandidati trebali, između ostalog, na latinskom prepričati drugo pjevanje Vergilijeve *Eneide*. Nakon dvije godine studija položio je licencijat. Za taj stupanj studenti su trebali napisati manji rad, tzv. »tesinu«. Fra Škunca se već tada bio opredijelio za hrvatskoga humanističkog pjesnika Iliju Crijevića, Dubrovčanina, koji je živio na prijelomu 15. i 16. stoljeća pri čemu je ukratko prikazao njegov život i djelo. Škuncin izbor Crijevića, dakako, nije bio slučajan. Taj *poeta laureatus*, prestižna titula koju mu je dodijeljena u Rimu 1484. godine, jedan je od naših najvećih latinista u doba humanizma. Postavši udovac 1510. godine, prigrio je svećenički stalež te će kao dubrovački kanonik i umrijeti. U Vatikanskoj apostolskoj biblioteci pohranjena su dva njegova rukopisna kodeksa, autografa, koje još nitko nije temeljito obradio, a tek je jedan manji dio bio objavljen. Na osnovi studiozne raščlambe spomenutih kodeksa nastala je Škuncina knjiga objavljena na latinskom jeziku *Aelius Lampridius Cervinus, poeta Ragusinus (saec. XV)*. Tim je radom zapravo položio doktorski ispit 22. svibnja 1970. godine, dobivši ocjenu *magna cum laude*.

Zaljubljenik i nadaren za učenje jezika, Škunca je svoje ljetne praznike koristio za tečajeve talijanskog, francuskog i njemačkog jezika u dotičnim zemljama.

Po povratku u domovinu predavao je latinski i grčki jezik na Franjevačkoj srednjoj školi za spremanje svećenika u Splitu (Poljud) (1970. – 1974.) i na Nadbiskupskoj klasičnoj gimnaziji u Zadru (1985. – 1990.). Boraveći u franjevačkom samostanu u Puli, predavao je latinski jezik u medicinskoj školi (2002. – 2006.) te latinski i grčki jezik na Visokoj teološkoj školi »Redemptoris Mater« (2002. – 2012.). Za potrebe prve godine učenika spomenute medicinske škole priredio je radni materijal s osnovama latinskog jezika.

Osim ovdje ukratko spomenute nastavne aktivnosti, kao član Franjevačke provincije sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri bio je gvardijan u franjevačkom samostanu sv. Antuna u Puli (1976. – 1982.), tajnik Provincije (1985. – 1997.) te gvardijan samostana sv. Frane u Zadru (2012. – 2016.).

Fra Škunca je ponajprije duhovnik, redovnik i prezbitar, iz čega proizlazi ispunjenost njegova života aktivnostima na pastoralnom planu. Na ovom mjestu ćemo samo taksativno nabrojiti gdje je sve djelovao. Bio je župnik Župe sv. Trojice u Splitu (Poljud 1972. – 1976.; 1994. – 2000.), župnik Župe sv. Antuna u Puli (1976. – 1985.), župni vikar Župe

Presvetog Srca Isusova u Zadru (1990. – 1992.), župnik Župe sv. Jakova u Trogiru (1992. – 1994.), župni vikar u Župi sv. Antuna u Puli i upravitelj svetišta Majke Božje u Šijani u Puli (2000. – 2012.). Vjeronauk je predavao u Osnovnoj školi Šime Budinića u Zadru, u Srednjoj školi Ivana Lucića u Trogiru, u Pomorskoj školi u Splitu i u Osnovnoj školi Šijana u Puli. Uključivši se u Neokatekumenski put, preko četrdeset godina je služio zajednicama toga crkvenog pokreta u spomenutim župama.

Obrativši doktorsku disertaciju, kao da je nastao rez u njegovu daljnjem znanstveno-istraživačkom radu. Izabravši redovništvo, podložio se poglavarima te u duhu zavjeta poslušnosti prihvatio se poslova koji su bili drukčijeg karaktera u odnosu na netom zaključeni studij u Rimu. Tijekom angažiranog pastoralnog rada dr. sc. fra Stanko Škunca nije se stigao baviti znanstvenim istraživanjima. Glavnina Škuncinih publiciranih radova nastala je zadnjih dvadesetak godina, kada je njegova aktivnost bila svedena na predavanja u školama i obavljanje manje zahtjevnih službi koje su mu ostavljale više slobodnog vremena. Osim što je pisao znanstvene radove i popularizirao znanstvene rezultate, dr. Škunca se skrbio i za arhivsko gradivo u matičnoj Provinciji sv. Jeronima. U tom se smislu 2017. godine pobrinuo prepisati i jezično osuvremeniti popis gradiva samostana sv. Frane u Zadru i popis gradiva samostana u Pagu (zatvoren 1899. godine), što ga je 50-ih godina 20. stoljeća napravio fra Odoriko Badurina (1896. – 1969.), franjevački kroničar, povjesničar, arhivist i dokumentarist.¹

2. Osvrt na Škuncine monografske radove

Do prosinca 2021. godine dr. sc. Stanko Josip Škunca objavio je samostalno šesnaest monografija i brošura, koje su prema autorskom pristupu i sudu struke nastale kao znanstvena djela, poneke su stručne te publicističke naravi.

Premda je Škuncin znanstveni rad započeo tiskanom disertacijom o pjesniku Iliji Crijeviću (1463. – 1520.), njegov znanstveni interes nije se razvijao u tom pravcu, tj. istraživanjem hrvatske latinske književne baštine. Osobna sklonost koju je gajio od mladih dana prema prošlosti odvucla je njegovu pozornost prema pisanju redovničke i crkvene povijesti, što možemo smatrati glavnom tematskom okosnicom njegova historiografskog bavljenja.

Promatrano tematski Škuncine bi monografije mogli podijeliti u nekoliko cjelina. U svojoj prvoj knjizi bavio se likom i djelom Ilije Crijevića, jednog od najvećih pjesnika hrvatske književnosti latinskog izraza. Riječ je o njegovu ranije spomenutom doktorskom radu. Valja napomenuti da je ta znanstvena monografija, u cjelini pisana i objavljena na latinskom jeziku, izašla u nakladi Edizioni Francescane sa sjedištem u Rimu kao četvrti svezak u neznojnoj biblioteci *Storia e Filologia* 1971. godine.² Nastavno je o Crijeviću objavio još

¹ O fra Odoriku Badurini vidi u: Saša POTOČNJAK, »Fra Odorik Badurina i samostanska Kronika kao izvor za proučavanje lokalne kulture«, *VI. Kongres hrvatskih povjesničara*, (ur. Damir AGIČIĆ – Tomislav GALOVIĆ), Rijeka, 2021., str. 199.

² Osvrt na prvu Škuncinu knjigu objavili su Vladimir VRATOVIĆ, *Živa antika*, Skopje, 21 (1971.), sv. 2, str. 708–710 i Serafin HRKAC, u *Dobri pastir. Revija udruženja katoličkih svećenika BiH*, 24 (1974.), sv. 1–4, str. 296–297.

dva znanstvena članka, prikazujući njegovu biografiju kao i predstavljajući ga u kontekstu jezične situacije u Dubrovniku njegova doba.

Drugi niz Škuncinih znanstvenih preokupacija predstavljaju pregledi povijesne nazočnosti redovništva na području Dalmacije i Istre. Prvu studiju u tom smislu predstavlja njegova znanstvena monografija naslova *Franjevačka renesansa u Dalmaciji i Istri*, čiji podnaslov »Opservantska obnova i samostani Provincije sv. Jeronima u 15. st.« zorno pojašnjava njezin sadržaj. Škunca će, zasebnom monografijom dati pregled povijesti Provincije sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri i to od njezina prvog spomena u 13. stoljeću do 2000. godine. Nastavno na tu temu predstavio je Istru kroz nazočnost redovništva u njezinoj povijesti, pišući na tu temu u nastavcima za vjerski informativno-kulturni list *Ladonja* od 2003. do 2004. godine. Prikupljene tekstove iz *Ladonje* objelodanio je njihovim ukoričenjem u monografiji neopterećenoj bilješkama, koja nosi naslov *Redovništvo u Istri kroz povijest*. Time je obuhvatio prvi put u historiografiji, premda na publicistički način, razmjerno brojne i raznolike muške i ženske redovničke zajednice od početaka kršćanstva do suvremenosti tog sročolikog poluotoka.

Svojevrsnu krunu njegova historiografskog opusa u ovom nizu tema predstavlja knjiga *Prošlost Crkve u Istri*, kojom je pregledno obuhvatio povijest kršćanstva i crkvenih institucija tog najvećeg jadranskog poluotoka kroz sve vrijeme njegova trajanja. I te je tekstove ranije objavljivao u *Ladonji*. O važnosti spomenute knjige kazuje i podatak o čak pet regionalnih nakladnika koji su iznijeli taj izdavački projekt. Riječ je o prvom stručnom pregledu s autorskim pogledom na prošlost te najdugovječnije institucije u Istri.

Treću cjelinu Škuncinih tiskom objelodanjenih radova iz područja koje historiografiju približava širem krugu čitatelja sačinjavaju tekstovi što prikazuju skice životopisa svetaca i osoba »sveta života«. I na tom području svoje autorske pastoralne aktivnosti bavio se kako istarskim tako i dalmatinskim temama. Istarskom trokutu u sklopu tog niza motiva približio se publikacijom naslova *Histria sacra*. I ti su tekstovi bili ranije tiskani u nastavcima u *Ladonji*. Njome donosi kraće životopise ranokršćanskih mučenika i drugih svetaca, potom svetaca u srednjem vijeku te svetaca i »svetih osoba« u novom vijeku, od blaženog servita Antona Martissa, umrlog u Kopru 1520. godine, do današnjice, uključivši Supetarca fra Danijela Hekića preminulog 2009. godine. Škunca se u toj knjizi geografski ne ograničava na Porečku i Pulsku biskupiju, već uključuje i tršćanski te koparski prostor. U red stručnih radova te cjeline treba ubrojiti monografiju *Zadarski sveci*. Njome Škunca prikazuje životopise zadarskih i ninskih svetaca zaštitnika, potom blaženika i »osoba sveta života« zadarskog kraja u također dugom vremenskom luku od svetog Šimuna do uzornog katolika Ive Mašine, koji je zvjerski ubijen 1961. godine. Nadalje, o svetom Jeronimu publicirao je dvije monografije koje su svojevrsan stručni *hommage* zaštitniku Provincije kojoj i sam fra Škunca pripada. Važne priloge biografijama uzornika kršćanske vjere 20. stoljeća s prostora sjevernog Jadrana dao je u dvjema monografijama omanjima samo po broju stranica. Jednu je posvetio franjevačkom bratu fra Salvatoru Spasu Radiću (1919. – 1991.), a drugu laikinji iz Novalje Rini Palčić (1939. – 1967.). Zarubit ćemo ovu cjelinu spominjanjem brošure o blaženom Jakovu Zadraninu, kojom je tog franjevačkog brata laika iz 15. stoljeća djelatnog pokraj Barija predstavio hrvatskoj javnosti na popularan način.

Četvrtu cjelinu Škuncinih radova predstavljaju naslovi kojima obrađuje pojedine samostane i pripadajuće im župe. Prvu je monografiju priredio o samostanu i Župi sv. Antuna u Puli, predstavivši početke, razvoj i suvremenost te znamenite pulske redovničke i općecrkvene ustanove. I ta knjiga nije popraćena znanstvenim aparatom, no zasnovana je na autorovu poznavanju historiografskih rezultata te neobjavljenih arhivskih vrela kako onih u Hrvatskoj (Puli i Zadru) tako i u Veneciji. Njegovo je djelo i brošura o crkvi i samostanu sv. Frane u Zadru kojom na jednostavan, ali stručan način pretače svoje veliko kulturno-povijesno znanje o tom znamenitom hodočasničkom toposu i žarištu osobite franjevačke duhovnosti za potrebe šireg kruga čitatelja.

Dr. sc. Škunca nije ostao dužnikom svome rodnom mjestu publiciravši knjigu o Novalji. Sadržaj monografije je podijelio u dvije cjeline. U prvoj cjelini donosi pregled povijesti otoka Paga i posebno Novalje od antičkih vremena do suvremenosti. U drugom dijelu osvrće se na župu Novalje naročito u vidu njezinih crkava, a da pritom nije izostavio ni glagoljašku baštinu. Na kraju kao dodatak donosi kraće osvrtne na odabrane osobe koje su, prema njemu, ostavile »svijetle tragove na području vjere i kulture«.

Dr. Stanko Josip Škunca osim što se bavio dubrovačkim renesansnim pjesnikom, okušao se i sam kao autor stihova na paškom dijalektu. Njegovi deseterci zamjećuju se u publikaciji koju nije pružio »općoj javnosti«, jer na koricama stoji naznaka: »Za privatnu upotrebu«. Razlog za takav izdavački poduhvat naslućuje se u »osjetljivom« sadržaju u njoj iznesenom. Tekst je to što ga je priredio 1998. godine o franjevcu Silvestru Škunci (1913. – 1974.) te o nemilim događajima u Novalji neposredno nakon Drugoga svjetskog rata. U tom tekstu vješto spaja povijesno-publicistički pristup, uključujući i memoaristiku (svoja sjećanja te zapise don Josipa Palčića), sa svojim i posuđenim stihovima (Ivana Šuljića Iveše), čineći na taj način cjelinu pripovijedanja još dojmljivijom.

U pripremi mu je još jedna monografija radnog naslova »Samostani Franjevačke provincija sv. Jeronima nekad i danas«. Tekstovi koje planira objaviti pod gornjim naslovom predstavljaju proširene članke što ih je objavljivao o negdašnjim samostanima u *Vjesniku Franjevačke provincije sv. Jeronima* te njihove naslove ovdje nižemo.

Valja još spomenuti Škuncin prevoditeljski rad, koji je odraz njegove duhovničke pastoralne skrbi. Naime, s talijanskog jezika preveo je knjigu *Un anno con Maria (Jedna godina s Marijom)* autora pape Ivana Pavla II. Izbor knjige pokazatelj je istančanog knjižnog senzibiliteta i osobnog dugogodišnjeg njegovanja vlastite nutrine vrsnom teološko-meditativnom literaturom. Riječ je o marijanskim razmatranjima marijanskog pape namijenjenima za svakodnevno čitanje, što bi uskoro trebala biti objavljena.

Rezimira li se ovdje napisano, početak znanstvene karijere dr. Stanko Škunca obilježen je bavljenjem dubrovačkim latinističkim pjesnikom Ilijom Crijevićem. Obveze koje su ga snašle kao redovnika i svećenika ubrzo su ga odvele u drugom, posve opravdano, pravcu duhovnog pastira, da bi se posljednja tri desetljeća nanovo vratio znanstvenim područjima i publicističkim prinosima. Ovih desetljeća više se ne vraća na književno-povijesne teme, već se zaokreće povijesti vlastita reda i navlastitog publicističkog hagiografiji. Ovdje treba napisati da je doprinos dr. sc. fra Stanka Josipa Škunce hrvatskoj historiografiji zamjetan poglavito u njegovim istraživačkim rezultatima o prošlosti franjevačke obitelji. U popularizaciji i divulgaciji historiografskih rezultata, što vlastitih što njegovih prethodnika, moguće je razabrati

kao jedan od vodećih motiva Škuncina spisateljskog djelovanja. Podsjećajući suvremena čitatelja na bližu i dalju prošlost, osobe i događaje, fra Škunca obnaša i duhovničku službu, potičući na promišljanje o općim vrijednostima, na zahvalnost prema baštini i pronoseći onu klasičarsku *historia est magistra vitae* kako za pojedinca tako i za širu društvenu zajednicu.

*Napomena o bibliografiji radova: 1971. – 2021.*³

Na ovom mjestu podastire se izbor objavljenih radova dr. sc. Stanka Josipa Škunce. Kriterij izbora bio je dostupnost Škuncinih radova priređivaču (*de visu*) te je pregled obavljen zaključno s prosincem 2021. godine. U tom smislu popisane su Škuncine znanstvene i publicističke knjige te brošure, članci objavljeni u znanstvenim i stručnim časopisima, zbornicima recenziranih znanstvenih i stručnih radova, članci u popularnim časopisima, godišnjacima i kalendarima, prijevodi s latinskog i talijanskog, prilozi u liturgijskom listiću *Živo vrelo*, *Vjesniku* – službenom glasilu Franjevačke provincije sv. Jeronima itd.

Monografije i brošure

1. *Aelius Lampridius Cervinus: poeta Ragusinus (saec. XV)*, Romae: Edizioni francescane, 1971., 204 str.
2. [Fratar o. Silvestar Škunca i neki poratni događaji u Novalji, s. l.: za privatnu uporabu priredio, 1998., 24 str. (u rukopisu)]
3. *Franjevačka renesansa u Dalmaciji i Istri: opservantska obnova i samostani Provincije sv. Jeronima u 15. st.*, Split: Franjevačka provincija sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri, 1999., 207 str.
4. *Svima najdraži brat fra Salvator: fra Salvator – Spaso Radić (1919. – 1999.)*, Zadar: Franjevački provincijalat, 2001., 39 str.
5. *Povijesni pregled Franjevačke provincije sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri*, Pula – Zadar: Provincijalat franjevačke provincije u Dalmaciji i Istri, 2006., 146 str.
6. *Novalja u prošlosti*, Novalja: Matica hrvatska – Ogranak Novalja; Grad Novalja, 2011., 142 str.
7. *Redovništvo u Istri: povijesni pregled*, Pazin: »Josip Turčinović«, 2011., 110 str.
8. *Novaljska ruža, Rina Palčić (1939 – 1967)*, Pula: Župni ured Novalja, 2011., 48 str.
9. *Sv. Antun u Puli. U povodu 80. godina samostana i 70 godina župe*, Pula: Franjevački samostan sv. Antuna, 2011., 96 str.
10. *Prošlost Crkve u Istri*, Pazin: Državni arhiv u Pazinu; »Josip Turčinović«; Arheološki muzej Istre; Gradska knjižnica i čitaonica Pula; Biskupijsko-misijsko sjemenište »Redemptoris Mater«, 2014., 269 str.

---

³ Na ovom mjestu želim srdačno zahvaliti na iskazanoj pomoći u sastavljanju ove bibliografije i stručnim savjetima Branku Benčiću, dipl. knjižničaru, voditelju Knjižnice Teologije u Rijeci.

11. *Histria sacra: Svetci i osobe sveta života Istre*, Pazin: »Josip Turčinović«, 2017., 127 str.
12. *Samostan sv. Frane Zadar // Monastery of St. Francis Zadar*, Zadar: Samostan sv. Frane, 2018., 68 str.
13. *Sveti Jeronim: naš zemljak iz Stridona*, Rijeka: Matica hrvatska – Ogranak Rijeka, 2018., 83 str.
14. *Zadarski sveci: sveti zadarski i ninski zaštitnici, blaženici i osobe sveta života Zadra i zadarskoga kraja*, Zadar: Naklada »Benedikta«, 2019., 175 str.
15. *Naš Jeronim: Povodom 1600. godišnjice smrti sv. Jeronima (420. – 2020.)*, Zadar – Zagreb: Naklada sv. Antuna, 2020., 200 str.
16. *Blaženi Jakov Zadraniin*, Zadar: Samostan sv. Frane, 2020., 24 str.

Poglavlja u zbornicima radova

1. »Humanist Ilija Crijević u kontekstu jezične situacije u Dubrovniku XV. i XVI. st.«, u: *Regiones peninsulae Balcanicae et proximi Orientis. Aspekte der Geschichte und Kultur. Festschrift für Basilus S. Pandžić*. Priredila: Elisabeth von Erdmann-Pandžić. Bamberg: Fach Slavische Philologie der Universität, 1988., str. 271-284.
2. »Problem Cisse i njezine biskupije«, u: *Novalja grad*. Uređivački odbor: Ivan Dabo-Đono et al. Novalja: Centar za kulturu grada; Bjelovar: Prosvjeta, 1997., str. 79-102.
3. »Znameniti članovi Provincije sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri«, u: *Pod zaštitom svetoga Jeronima. Radovi simpozija u prigodi proslave 600. obljetnice imena Provincije sv. Jeronima, održanog u Zadru 3. i 4. listopada 1995. godine*. Uredili: Josip Sopta, Igor Fisković. Dubrovnik – Zadar: Provincijalat Franjevačke provincije sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri, 1999., str. 139-150.
4. »Franjevački samostan na Poljudu – kratki povijesni pregled«, u: *Između povijesti i teologije. Zbornik radova u čast fra Atanzija Matanića u povodu 80. obljetnice života i 50. obljetnice znanstvenog rada*. Priredio: Josip (Jozo) Sopta. Zadar: Franjevački provincijalat Zadar; Krk: Povijesno društvo o. Krka, Zadar – Krk, 2002., str. 191-215.
5. »Franjevački samostan na Dridu – Čiovo Trogir«, u: *Župa sv. Jakova: Čiovo – Trogir*, Trogir: Franjevački samostan uznesenja Marijina; »Radovan«, društvo za zaštitu kulturnih dobara Trogira, Split, 2005., str. 11-28.
6. »Franjevačka prisutnost na Cresu i Lošinju«, u: *Franjevci u Nerezinama. Zbornik radova u povodu 500. obljetnice*. Priredili: Julijano Sokolić, Bernardin Škunca. Zadar: Franjevački provincijalat; Nerezine: Samostan sv. Franje; Mali Lošinj: Lošinjska plovidba – Turizam; Mali Lošinj: Grad Mali Lošinj, 2005., str. 26-37.
7. »Redovništvo u Crkvi Istre«, u: *Identitet Istre – ishodište i perspektive*. Urednici: Marino Manin et al. Zagreb: Institut društvenih znanosti Ivo Pilar, 2006., str. 319-328.
8. »Samostan sv. Franje u Rovinju«, u: *Franjevci u Rovinju kroz povijest: zbornik priređen povodom 300. obljetnice samostana sv. Franje u Rovinju*. Urednik: Aldo Kli-

- man. Pula: Zavičajna naklada Žakan Juri; Rovinj: Samostan svetoga Franje u Rovinju, 2006., str. 9-15.
9. »Samostan sv. Andrije na istoimenom otoku kod Rovinja«, u: *Isto*, str. 71-96.
  10. »Otac Fulgencije Carev: nadbiskup skopski i biskup hvarski«, u: *Fra Fulgencije Carev: nadbiskup skopski, biskup hvarsko-bračko-viški*. Priredio: fra Bernardin Škunca. Zadar: Franjevački provincijalat; Hvar: Biskupski ordinarijat: Franjevački samostan, 2009., str. 37-52.
  11. »Putovanje kroz povijest«, u: *Milost susreta: umjetnička baština Franjevačke provincije sv. Jeronima*. Stručna koncepcija izložbe: Miljenko Domjan, Igor Fisković, Radoslav Tomić. *Galerija Klovićevi dvori*, Zagreb: Galerija Klovićevi dvori, 2011., str. 14-41 [katalog izložbe].
  12. »Odjek Prvog svjetskog rata u kronici koparskog samostana«, u: *Bertošin zbornik: zbornik u čast Miroslava Bertoše, knj. 3*. Urednik: Ivan Jurković. Pula: Sveučilište Jurja Dobrile u Puli; Pazin: Državni arhiv u Pazinu, 2013., str. 145-158.
  13. »Mučenici i žrtve komunizma u Franjevačkoj provinciji sv. Jeronima – Zadar«, u: *Hrvatski mučenici i žrtve iz vremena komunističke vladavine: zbornik radova s međunarodnoga znanstvenog skupa održanog u Zagrebu 24. i 25. travnja 2012. godine*. Urednik Mile Bogović. Zagreb: Glas Koncila, 2013., str. 496-498.
  14. »O. Pavao Pelizzer i njegova vizitacija Bosne Srebrene 1640.«, u: *Zbornik o Sebastijanu Sladi: zbornik radova sa znanstvenoga skupa »Sebastijan Slade Dolci i franjevci Provincije sv. Jeronima«*. Urednici: Tamara Tvrtković i Marinko Šišak. Zagreb: Hrvatski studiji, 2016., str. 143-161.
  15. »Crkveni i politički razlozi nastanka Apostolske administrature u Pazinu«, u: *Mons. Dragutin Nežić i istarska Crkva (1947. – 1984.): Zbornik radova*. Urednici: Ilija Jakovljević et al. Poreč: Porečka i Pulska biskupija; Pazin: »Josip Turčinović«, 2019., str. 75-84.

Članci u znanstvenim i stručnim časopisima

1. »Problem Cisse i njezine biskupije«, u: *Croatica christiana periodica*, 15 (1991.), br. 27, str. 1-20.
2. »Toma Ilirik iz Vrane katolički reformator 15. i 16. st.«, u: *Zadarska revija*, 40 (1991.), br. 6, str. 75-94.
3. »Pitanje identiteta fra Bernardina Splićanina, izdavača hrvatskog lekcionara 1495.«, u: *Croatica christiana periodica*, 19 (1995), br. 36, str. 69-76.
4. »Toma Niger Mrčić – diplomat i humanist«, u: *Radovi zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, 43 (2001.), str. 255-273.
5. »Papa Ivan IV. Zadrani i misija opata Martina 641. godine«, u: *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, 48 (2006.), str. 187-198.
6. »Inventar spisa samostana sv. Nikole sestara klarisa u Zadru«, u: *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, 49 (2007.), str. 185-204.

7. »Enigma biskupije Cisse/Cesse«, u: *Vjesnik Istarskog arhiva*, 18 (2011.), str. 331-344.
8. »O podrijetlu glagoljice: Istra i Kvarner domovina glagoljice«, u: *Riječki teološki časopis*, 22 (2014.), br. 1, str. 135-161.
9. »Sv. Franjo i franjevački počeci u Zadru«, u: *Kačić*, 46/47 (2014./2015.), str. 163-172.
10. »Benedikt Benković (1460-1522)«, u: *Zadarska smotra*, 70 (2021.), br. 1/3, str. 215-222.
11. »Neobična povijest poznatoga dubrovačkog humanista Ilije Crijevića (1463. – 1520.)«, u: *Dubrovnik*, 32 (2021.), br. 1/2, str. 97-109.

Prijevod s talijanskog i latinskog jezika

1. Donat FABIJANIĆ, »Zadarski zapis s kraja XIX. stoljeća o putovanju sv. Franje : Put sv. Franje na Istok i njegov dolazak u Zadar«, u: *Kačić*, 46/47 (2014./2015.), str. 173-187.
2. Hijacint TVRTKOVIĆ, *Postanak i razvitak franjevačke provincije u Dubrovniku*, Dubrovnik: Franjevačka provincija sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri – Zadar, 2014. [preveo: Blago Brkić; dopune prijevoda: Stanko Škunca]

Živo vrelo: liturgijsko-pastoralni listić, uređuje: Hrvatski institut za liturgijski pastoral – Zadar; nakladnik: Kršćanska sadašnjost, Zagreb

1. Mala povijest liturgije (1): Apostolska vremena, 6 (1989.), br. 50, 3. prosinca.
2. Mala povijest liturgije: Novi pogled na bogoštovlje, 7 (1990.), br. 1, 1. siječnja.
3. Mala povijest liturgije (4)⁴: Ulazak u grčko-rimski svijet, 7 (1990.), br. 2, 14. siječnja.
4. Mala povijest bogoslužja (5): Drugo stoljeće, 7 (1990.), br. 3, 28. siječnja.
5. Mala povijest bogoslužja (6): Pohvale Bogu, 7 (1990.), br. 4, 11. veljače.
6. Mala povijest bogoslužja (7): Liturgijski jezik, 7 (1990.), br. 5, 25. veljače.
7. Mala povijest bogoslužja (8): Naša glagoljica, 7 (1990.), br. 6, 11. – 24. ožujka.
8. Mala povijest bogoslužja (9): Pokornička praksa prvih kršćana, 7 (1990.), br. 7, 25. ožujka. – 8. travnja.
9. Mala povijest bogoslužja (10): Prikazanje: pravi smisao darivanja, 7 (1990.), br. 13, 1. – 28. srpnja.
10. Pasha – otajstvo prijelaza: Velika subota, 12 (1995.), br. 4, 26. ožujka – 16. travnja.

⁴ U tisku se potkrala netočna numeracija.

Vjesnik Franjevačke provincije sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri, Franjevački provincijalat Provincije sv. Jeronima u Zadru

1. Ocu Bonaventuri Škunci na spomen: Prigodom 50. obljetnice smrti : 1861. – 1947., 39 (1997), br. 3, str. 9-11.
2. Najsazetija povijest samostana na Poljudu u Splitu, 41 (1999.), br. 4, str. 34-36.
3. O. Fulgencije Carev : nadbiskup skopski i biskup hvarski (1826. – 1901.) – u povodu 100. obljetnice smrti, 43 (2001.), br. 3, str. 56-61.
4. Samostan sv. Bernardina u Piranu, [44]⁵ (2002.), br. 2, str. 42-44.
5. Samostan sv. Andrije na otoku Sera, danas Crveni otok kod Rovinja, [44] (2002.), br. 3, str. 50-52.
6. Barbana: negda najzapadnija točka naše Provincije: Svetište sv. Marije, [44] (2002.), br. 4, str. 57-59.
7. Proslava 550. obljetnice crkve i samostana sv. Bernardina u Portorožu kod Pirana, [44] (2002.), br. 4, str. 60.
8. Samostan sv. Ane u Kopru, [45] (2003.), br. 1, str. 30-34.
9. Vrsar: samostan sv. Marije od Navještenja – Anuncijate, [45] (2003.), br. 2, str. 45-46.
10. Motovun: samostan Bezgrešnog začeća B.D.M., [45] (2003.), br. 2, str. 47-48.
11. Pula, Veruda: samostan sv. Marije, [45] (2003.), br. 3, str. 61-64.
12. Bale: samostan sv. Mihovila, [45] (2003.), br. 4, str. 81.
13. Obalom od Trsata do Novigrada, 46 (2004.), br. 1, str. 39-41.
14. Samostan Marijina uznesenja u Starom Pagu, 46 (2004.), br. 2, str. 45-46.
15. Samostan Gospe od Karmela na Silbi, 46 (2004.), br. 2, str. 47-48.
16. Samostan sv. Križa u Zadru, 46 (2004.), br. 3, str. 53-54.
17. Samostan sv. Jeronima na Ugljanu, 46 (2004.), br. 4, str. 59-60.
18. Samostan sv. Marije u Bribiru, 47 (2005.), br. 1, str. 27.
19. Samostan sv. Ivana Krstitelja u Skradinu, 47 (2005.), br. 1, str. 28.
20. Hospicij sv. Petra u Priku kod Omiša, 47 (2005.), br. 2, str. 45-46.
21. U Boki kotorskoj (Kotor, Gospa od Milosrđa na otočiću kod Tivta), 47 (2005.), br. 3, str. 50-51.
22. Naši samostani u Boki kotorskoj (Gospa od Škrpjela u Boki; Budva: samostan svete Marije od Milosti; Hospicij sv. Vida u Paštrovićima; Sućuraj i hospicij na Levantu), 47 (2005.), br. 4, str. 35-36.

---

⁵ U tisku se potkrala netočna numeracija.

Članci u popularnoj periodici, godišnjacima i kalendarima

1. »Skromna veličina: na spomen o. Bonaventuri Škunca (1861-1947)«, u: *Kvarnerski vez*, 2 (1998.), br. 4 (travanj), str. 23.
2. »Opservantska obnova i formiranje Dubrovačke franjevačke provincije u 15. st.«, u: *Godišnjak grada Korčule*, 4 (1999.), str. 207-211.
3. »Otac Pavao Pelizzer Rovinjanin: teolog, propovjednik, diplomat i putopisac«, u: *Istarska Danica 2004.*, Pazin, 2003., str. 95-100.
4. »Starokršćanski mučenici Istre. Uz 1700. obljetnicu Dioklecijanova progonstva«, u: *Istarska Danica 2005.*, Pazin, 2004., str. 58-64.
5. »Svetište Gospe od Milosti u Šijani kod Pule. Prigodom 120. obljetnice izgradnje današnjeg svetišta«, u: *Istarska Danica 2006.*, Pazin, 2005., str. 82-89.
6. »Franjevci u Puli kroz povijest«, u: *Istarska Danica 2007.*, Pazin, 2006., str. 83-89.

Istarska enciklopedija, Zagreb: Leksikografski zavod Miroslav Krleža, 2005.

augustinci, str. 39; benediktinci, str. 68-69; Eufemija, str. 210; Eufrazije, str. 214; Franjevci, str. 236-237; German, sv., str. 253; Herman Dalmatin⁶, str. 294-295; Istarski raskol, str. 331; ivanovci⁷, str. 347; kamaldolci, str. 365; Mauro, sv.⁸, str. 479; pavlini, str. 571-572; Pelizzer, Paolo, str. 582; redovnici, str. 681; salezijanci, str. 711; serviti, str. 724; templari, str. 802.

SUMMARY

DR. SC. STANKO (JOSIP) ŠKUNCA, OFM. A SKETCH FOR BIOBIBLIOGRAPHY

The article was written on the occasion of the 85th anniversary of the birth of Dr. sc. Stanko Škunca (*1937), and provides general information about his life and professional career. As a member of the Order of Friars Minor of St. Francis, Škunca's activities were mainly directed towards the monastic and pastoral dimension. However, as an author, Škunca also worked as a classical philologist, historian and publicist. Part of the article is devoted to the evaluation of Škunca's monographic editions, and at the end the reader can find a selected bibliography of Škunca's published works in the period from 1971 to 2021.

KEY WORDS: *Stanko Josip Škunca, bibliography, history, Franciscans, Dalmatia, Istria.*

⁶ Suautor s Franjom Šanjekom.

⁷ Suautor s Ivanom Rudelićem.

⁸ Suautor s Josipom Bratulićem.

